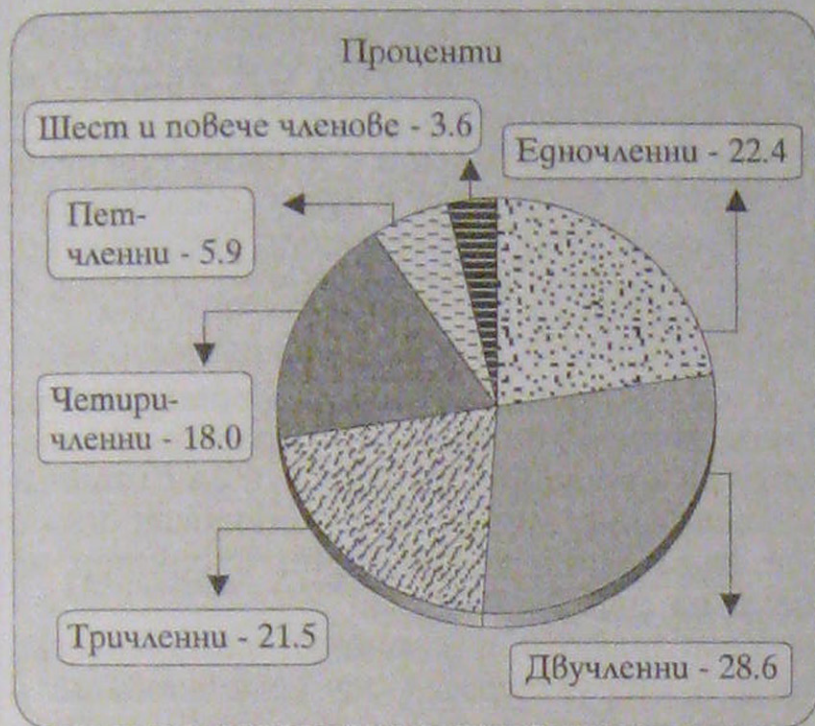

ние на населението броят на домакинствата намалява с 66 хиляди, или с 2.2%, при общо намаление на населението с 461 хиляди души (5.2%).

Тенденцията на намаляване броя на домакинствата продължава и през последните осем години. Към 1.03.2001 г. домакинствата в България са 2 млн. 957 хиляди. В сравнение с 1992 г. техният брой е намалял само с 8 хиляди (0.3%) при намаление на населението с 6.0%.

Средният брой лица в едно домакинство непрекъснато намалява - от 5.6 лица в началото на XX век на 4.0 през 1946 г., 3.0 през 1985 г. - и достига най-ниския си размер към 1.03.2001 г. - 2.7 лица.

Фиг. 6. Домакинства по брой на членовете към 1 март 2001 година

Намалението на средния брой лица в едно домакинство се дължи на намалената раждаемост и значителната емиграция. Намаляват броят и дялът на големите домакинства, състоящи се от 5 и повече лица (табл. 9, фиг. 6). Ако в началото на миналия век те са били 64% от всички домакинства, през 1946 г. са 34.8%, през 1992 г. - 11.5%, а през 2001 г. - само 9.5%, т. е. само всяко десето домакинство е с 5 и повече членове. За сметка на това непрекъснато нарастват малките домакинства - едночленни и двучленни. Техният относителен дял от 10.4% в началото на миналия век достига до 24.0% през 1946 г. и 47.7% в края на 1992 г. Сега техният дял надхвърля половината от общия брой на домакинствата в страната - 51.0%. За последните осем години най-значително се увеличава дялът на едночленните домакинства. Самостоятелно живеят 664 хиляди лица, или с други думи, всяко дванадесето лице в страната живее като едночленно домакинство.

В състава и структурата на домакинствата според местоживеенето на техните членове (град/село) се установяват съществени различия. Първо, средният брой на лицата в едно домакинство до 1985 г. е винаги по-голям в селата отколкото в градовете. През 1992 г. и в градовете, и в селата средният брой членове беше еднакъв - по 2.8 лица. Към 1.03.2001 г. за първи път средният брой лица в градските домакинства (2.72 лица) е по-голям от този в селата (2.62). Второ, както дялът на малките домакинства (едночленни и двучленни) в селата (58.6%), така и дялът на големите домакинства с 5 и повече членове (12.0%) е по-голям от този в градовете (47.4 и 8.4%).

Намалението на средния брой лица в едно домакинство се дължи на намалената раждаемост и значителната емиграция. Намаляват броят и дялът на големите домакинства, състоящи се от 5 и повече лица (табл. 9, фиг. 6). Ако в началото на миналия век те са били 64% от всички домакинства, през 1946 г. са 34.8%, през 1992 г. - 11.5%, а през 2001 г. - само 9.5%, т. е. само всяко десето домакинство е с 5 и повече членове.

За сметка на това непрекъснато нарастват малките домакинства - едночленни и двучленни. Техният относителен дял от 10.4% в